

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 37

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45
Epistolele nefrancate se refuză — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Din cauza sfintei sărbători a „Cuv. Paraschiva” Nrul procsim va apăre Sâmbătă în 17 Octombrie v.

Sibiu, 12 Octombrie, 1892.

Cestiunea cu încoronarea celor două monumente în amintirea soldaților căzuți la 1849 în războiul civil a provocat în parlament desbateri atât de sgomotoase, în presă discușiune așa de agitată, încât asemenea agitațiune nu a mai fost de mult.

Opozițiunea a atacat guvernul în modul cel mai violent, presa a sbiciuit opiniunea publică cu o pasiune orbă, și în fața acestui puternic torent de pasiune a amuțit glasul puținilor bărbați, cari mai rezonau cu mintea sănătoasă.

Opozițiunea în Ungaria a ajuns în posesiunea puterii asupra masselor, asupra opiniunei publice. Arma ei e pasiunea, orbul șovinism, și sub stindardul acesta ea totdeauna e sigură de izbândă.

Era de prevădut, că în această cestiune atât de delicată, în care e trasă coroana, e trasă unica instituțiune, care a mai rămas puternică în tradițiunile sale, armata comună, era de prevădut, că în cestiunea această după pasiunea, cu care e atacat programul desvălirei monumentului honveților, o soluțiune fericită abia se va putea ajunge.

În fața fanatismului cu cultul lui Kossuth, în fața curentului pasionat al magiarisărei, era straniu lucru ca opozițiunea să lase nefolosită o ocașiune binevenită fără a lovi în armata comună, care s'a umilit a pune cunună pe mormântul aceluia, cari au ridicat arma contra domnitorului, și au detronat casa de Habsburg, punând guvernator pe revoluționariul Kossuth, al cărui spirit încălzește și azi inimile ungarilor.

Desbaterea în parlament a trebuit să disigure pe fie-care om nepreocupat, și o indignațiune enormă a trebuit să cuprindă pe deosebire pre membrii casei domnitoare, pre militari, cari țin ca la lumina ochilor la jurământul pus, o indignațiune neșpusă a trebuit să-i cuprindă, auzind în desbaterea parlamentară, că acei eroi, cari și-au pus pepturile în fața glonțelor pentru tron, sunt tacași de „têlhari” și sunt puși în paralelă cu ucigașul Șpanga, care a omorât noptea pe tavernicul Ungariei, pentru care faptă resplata i-a fost strângul.

Dacă mórtea pre câmpul de luptă pentru tron și împărat în parlamentul Ungariei e timbrată de faptă a unui têlhariu și eroii din citadela dela Buda

puși pe o tréptă cu făcătorii de rele, cari și sfârșesc viața în furci, dacă pe o asemenea înălțime stă nivelul parlamentar față cu memoria ostașilor căzuți în luptă, pentru omul îngrijat de sórtea patriei noastre e foarte indiferent, ce direcțiune va lua afacerea cu încoronarea monumentelor.

Se va întâmpla sau ba desvélirea monumentului honveților anume la 2 Novembre, va depune armata comună insultată atât de brutal va depune ea sau nu va depune coroană de flori la picioarele aceluia monument, toate acestea acum nu mai au nici o valoare. Desbaterea din parlament au dovedit, că în Ungaria spiritele sunt domnite încă de spiritul revoluțiunei dela 1849. Aici și acum Kossuth dirigează opiniunea publică, și pe când revoluționarii, cari au detronat casa de Habsburg cari au vârsat șirioie de sânge nevinovat sunt eroi, soldații, cari fideli jurământului au apărât dinastia și tronul și acum după 45 de ani, și acum în grôpă sunt têlhari, sunt ucigași de rëndul cel mai inferior.

Așa stă azi situațiunea și cu ea trebuie să ne facem seamă. Ungaria a fost și este și acum copilul desmerdat în sistemul dualistic, și așa de puțernică ca azi ea nu a fost nici odată.

Reuniunea honveților a decis a nu desvéli acum monumentul. În urma acesteia cestiunea acum va fi luată dela ordinea dîilei. A fost și această o formă de amânare, de a fost cea mai prtrivită? această ne va arăta viitorul.

Conflictul româno-grec.

Nota, pe care ministrul de externe roman Lahovari, a dat la insistențele guvernului grecesc, are următorul text:

Domnule Ministru!

Referindu-me la nota, ce am primit din partea Escelenției Vóstre în ziua de 9 Septembrie trecut, la reînțocirea mea din concediu, și la aceea ce ați binevoit a-mi adresa alaltă eri, me grăbesc a ve informa, că am supus consiliului de ministrii a regatului instrucțiunile, pe care Escelenția Sa dl Dragomis ministru al afacerilor străine al Greciei, vi le-a adresat în ziua de 13/25 Iuliu cu Nr. 3409, privitoare la afacerea Zappa, instrucțiuni, pe cari le-ați cetit și lăsat în copie Escelenției Sale dlui Lascăr Catargiu președinte al consiliului și ministru al afacerilor străine ad interim.

Dacă consiliul de ministri n'a fost mai curând chemat a se pronunța asupra cestiunilor ridicate

cu ocașiunea notei Escelenției Sale dlui Dragomis, motivul a fost că, în aceste două luni, din cauza absenței succesive a membrilor lui, convocarea consiliului a fost foarte grea.

Insistând spre a obține de urgență un răspuns la propunerile sale, guvernul elin îmi pare că n'a ținut destul seamă de dificultățile, ce presintă o cestiune foarte complicată și care atinge mai multe puncte de drept public și privat. Cu toate acestea și fără a relava modul cam neobicinuit de procedere al guvernului elin, me grăbesc a satisface dorința ce Escelenția Vóstră a binevoit a-mi exprima și ai înainta răspunsul, pe care dânsa pare al accepta cu mare încordare.

Guvernul Maiestății Sale regelui e examinat cu băgare de seamă cestiunile ridicate cu ocașiunea afacerii Zappa și cu părere de rău a putut constata, că motivele ce l'au călăudit și motivele pe care s'a basat au fost rău interpretate de guvernul Maiestății Sale elenice.

Intr'adevăr, capacitatea persónelor morale străine și atitudinea lor spre a dobândi o succesiune, atunci mai cu seamă, când este vorba de imobile, sunt regulate de principiile generale de dreptul public și civil al țării, unde s'a deschis succesiunea și unde se află situate imobilele.

Aceste principii se pot de asemenea aplica atunci, când un guvern străin reclamă el însuși această succesiune.

Nu voi examina dacă principiile generale ale dreptului public internațional, fără de niște casuri admise în genere — imobilele beneficând de principiul eșteritorialității — permit unui stat străin de a deveni proprietariu al unei părți ori cât de mică al teritoriului unui alt stat. Fără a me pronunța asupra unui punct atât de delicat, cred, că cestiunea trebuie să fie cel puțin desbătută și veți bine-voi a recunoște, d-le ministru că soluțiunea propusă de guvernul domniei vóstre nu ține de loc seamă de aceste dificultăți.

În asemenea condițiuni și fiind dată intervențiunea unor terțe persóne, care se pretind moștenitori naturali ai decedatului Vangheli Zappa și că reclamă și dânsule această succesiune, guvernul român nu pôte să menție acest litigiu pe terenul, pe care se găsește deja pus. Tribunalele regatului sesizate în regulă aparține misiunea de a da o soluțiune unei afaceri, în care afară de pretențiunile opuse ale ambelor noastre guverne, se găsesc și alte pretențiuni ale unor particulari și care nu se pot nesocoti.

FOIȚA.

Cei doi bătrâni

de
Contele **Leo Tolstoi.**

I.

Doi bătrâni s'au socotit să pelegrineze la Eru-salim. Unul dintre ei era un țeran avut, se numia Iefim Tarassits Schewelev. Celalalt se numia Ielissei Bodrow, și era mai sêrac.

Iefim era un țeran onest, nu bea vinars, nu fuma, nu se certa nici odată cu ómenii, în totă privința era un om de ómenie, însă era strict. Ales ca staroste, ocupase de două ori această funcțiune, și o purtă cu onestitate. El avu doi ficioiri și un nepot însurat, și toți trăiau la olaltă. El era un om sănêtos, numai în anul al șeptedecilea începă a i încărunți barba.

Ielissei un om bătrânicos, nici avut, dar nici sêrac, mai rainte de acesta lucra ca țeslar, însă acum la bătrânețe trăia acasă și se ocupa cu stupăritul. Un ficior lucra în alte părți érá altul se afla acasă. Ielissei era bun de inimă și vioiu. De obicei își bea porția lui de vinars, și fuma o țigare, apoi se apuca de cântat, căci tare i plăcea cântecile. El era un om tăcut și trăia foarte liniscit atât cu concăsenii cât și cu vecinii. Mic de statură, bronet cu o barbă crêță, avea ca sântul seu, ca profetul Eliseiu, o chielie (pleșuv) pe cap.

De mult s'au socotit să mêrgă la olaltă, însă Tarassits totdeauna nu avea timp: cum isprăvia un lucru îndată trebuia să se apuce de altul, acum însurase un nepot, acum ascéptă sosirea fiului celui mai tînêr dela miliție, ba acum s'a apucat să edifice și casa.

Odată în o sărbătore se întâlniră acești bătrâni și șequră pe lemnele de edificiu.

„Când, cumetre”, începă Ielissei, când ne vom împlini promisiunea?

Lui Iefim i se încreți fruntea.

„Trebuie să mai asteptăm”, cugetă el. „Pentru mine e un an greu. Am început să edific casa, eu credeam, că puțin să mai trecă preste o sută de ruble; și acum sum deja în a treia sută și încă nu e gata.

Înainte de vara viitoare nu cred să o pot vedea gata. În vară însă, cu ajutorul și voia lui Dumnezeu, ne vedem de drum.”

„Eu așa cred”, ca să nu mai amânăm de loc călătoria noastră. Trebuie să mergem acum. Avem primăvară, e timpul cel mai potrivit.”

„Fie timpul cel potrivit cumetre. Lucrul e în decurgere — să-l las la o parte?”

„Ca și când nu ai avea pe nime! ficiorul teu pôte purta de grijă.”

„Cum să pôtă el purta de grijă! Cel mai bătrân sci bine, ce nărav are, să îmbată câte-odată, în nădejdea lui nu me pot lăsa!”

„Dacă vom muri, cumetre, vor trebui să lucre și fără noi. Fiul teu trebuie să-și lase din nêrav.”

„Așa este. Eu însă așa voi să le îndeplinesc toate.”

„Eh, iubite cumetre, nici odată nu le putem îndeplini toate. Deunăzi curățiau și spălau femeile pentru sărbători. Acesta și cutare e de lipsă, toate nu se pot face. Cea mai bătrână noră, o femeie cuminte, ăice însă: Dómne ajută, vin sărbătorile, ele nu astéptă după noi. De altcum ăice ea, să facem, ce vom face, toate nu le putem face.”

Tarassits se puse pe gânduri.

Mulți bani am spesat pentru edificiu, și călătoria această încă nu o putem face cu mâinile góle. Nu sunt bani mărunți — o sută de ruble.”

Ielissei începă a ride.

„Nu pécătuí cumetre. Averea ta e de ăcece ori mai mare ca a mea, și tu mai vorbești de bani. Spune-mi numai când mergem. Eu încă nu am banii la mână însă pentru călătorie voi avea.”

Și Tarassits începă a ride.

„Spune-mi acum, tu cum te ții de avut de unde vei lua bani?”

„Voiu vedea eu ce voi face p' acasă — ori și cum tot voi scóte de unde-va — ăcece stupi îi dau vecinului, că de mult me tot rógă pentru ei.”

„După aceea, dacă va fi miere multă în anul acesta îți va pără rău.”

„Să mi pară rău? Nu cumetre! În totă viața mea nu mi-a părut rău, decât de pécate. Nimic nu e mai scump decât sufletul.”

„Tu ai dreptate, însă nici aceea nu pôte fi bine, dacă în casă nu sunt toate în ordine.”

Acest punct de vedere atât de just pare a fi fost adoptat de guvernul elen, care își constituise mandatar special și advocați spre a apăra drepturile sale înaintea tribunalelor regatului.

Prin ultima notă a Escelenției Sale dlui Dragoumis s'a schimbat, fără nici un motiv aparent deciziunea luată dela început, deciziune, dați-mi voe să o spun, dle ministru, mult mai logică și rece de cât aceea la care Escelenția Sa acum în urmă s'a oprit.

Schimbarea, care s'a produs în dispozițiunile luate de guvernul elen, precum apare lămurit în ultima notă a Escelenției Sale domnului Dragoumis nu va putea modifica modul de a vedea al guvernului român.

De alintieri, propunerea de transacțiune sau de arbitragiu făcută de guvernul elen, cu scopul de a regula între ambele noastre guverne afacerea succesiunii Zappa, îmi pare neaplicabilă față cu pretențiunile ridicate de către moștenitori, în numele cărora nici guvernul român, nici guvernul elen nu pot fi împuterniciți a putea trata.

De aceea, guvernul român nu poate decât a menține dispozițiunile anterioare și a rezerva tribunalelor române dreptul de a regula o succesiune, care prin natura sa și prin caracterul său, este de competența lor exclusivă.

Justiția României, fiți bine încredințat domnule ministru, va aduce în cercetarea acestei afaceri totă imparțialitatea, de care a dat totdeauna dovadă.

Imi place a nădăjdui, că guvernul elen va binevoi a da considerațiunilor de mai sus, totă atențiunea ce merită și că va aprecia în mod mai imparțial și echitabil motivele, care au făcut pe guvernul român să intervie în această afacere.

Presa străină se ocupă mult de conflictul greco-român. În revista-i politică „Neue Freie Presse” scrie:

Aerul aspru, pe care și-l dă ministerul de externe din Peterburg, de când îl conduce dl Șişcim, e zelos imitat de dl Tricupis, ministrul president al Greciei, dar cu mai multă vervă de cât dibăcie.

„O notă a dlui Tricupis anunță guvernului român întreruperea relațiilor diplomatice dintre Grecia și România și adaogă, că protecția intereselor greci în România s'a încredințat legațiunii rusești din București.

„Care e pricina acestei bravade diplomatice? se întreabă diarul vienez, — și espune pe scurt afacerea succesiunii Zappa, pe care o termină cu constatarea:

„Guvernul grecesc pretinde dar din partea-i averea rămasă, fără testament, după Constantin Zappa, și din al cărei venit deja de mai nainte se nutria agitația grecă în Macedonia.

„Acesta e cazul, — continuă apoi „Neue Freie Presse, — care a indemnă pe dl Tricupis să întrerupă relațiile diplomatice cu România.

„Dl Tricupis, probabil nu fără încurajare din parte rusă, e foarte întreprinzător, nu de mult a incomodat printr-o notă puterile asupra scolare grecești din Rumelia orientală, acum se frică de România.

„Cestiunea n'are o importanță prea mare. S'ar putea întâmpla însă ca să se mai anunțe un competitor la moștenirea Zappa, — anume Turcia, de ore ce Zappa era supus turcesc.

„Firește, dl Tricupis are nevoie urgentă de părale, căci raporturile financiare ale Greciei sunt într-o stare cu totul desolată, dar că va vedea ceva

din mostenirea Zappa, acesta e ceva mai mult de cât problematic.”

„Pester Lloyd” scrie: „O depeșă oficială din Atena aduce vestea surprinzătoare, că guvernul grecesc a găsit de cuviință a întrerupe toate relațiile diplomatice cu guvernul românesc. Causa conflictului se afirmă a fi greutățile, pe care guvernul din București le-ar pricinui grecilor în afacerea Zappa.

„Nu e îmbucurător lucru a se vedea statele balcanice în continuă ceartă între dânsese și pentru Grecia, care d'abia zilele trecute a purtat un duel diplomatic cu Bulgaria, de sigur trebuie să fie penibil a se vedea în necesitatea de a se pune pe picior de războiu cu un alt stat balcanic.

„Însemnăm însă, — și această notă va fi de ajuns ca să desbrace această afacere de ori ce efect neliniștitor pentru Europa, — că încordarea, ce s'a iscat între Grecia și România este de un caracter cu desăvârșire nepolitic, n'are aface absolut nimic cu politica.

„Așa numita afacere Zappa formeză deja de mai multe luni obiectul unor discuțiuni judecătorești între Atena și București. Avera lui Zappa constă mai ales din imobile și legile românesce nu permit ca imobilele să treacă în mâinile străinilor prin dispoziții testamentare.

„Acesta e isvorul greutăților, care s'au ivit în tratarea acestei afaceri între Atena și București și care a dus acum chiar până la întreruperea relațiilor diplomatice dintre cele două regate.”

Marele diar englez „Times” primesce dela corespondentul său din Viena următoarea corespondență relativă la conflictul greco-român.

„S'ar fi așteptat lumea ca grecii cu mulțimea necasurilor lor domestice să se ferescă a ridica greutăți cu statele străine. Cu toate acestea nu sunt de cât 15 zile de când guvernul grecesc, cu riscul de a rupe relațiile sale cu Bulgaria, a trimis o notă diplomatică la reprezentanții sei în afară, espunând griefurile, care nici într'un cas nu justifică o intervenire europeană. Cabinetul din Atena n'a găsit mai bine de făcut de cât să caute certă României, începând prin estreme măsură de a rupe relațiile diplomatice.

„Sunt 25 de ani, un individ anume Zappa de origină albaneză, a murit în România, lăsând o mare avere. Una din rudele sale, numit C. Zappa, a prezentat la legațiunea grecă un testament, prin care el era constituit singur moștenitor, urmând ca el să dovedească acesta. El a dovedit și C. Zappa a promis, că va dota mai multe instituțiuni publice din Grecia, între care societatea „Olympia”. El a murit nu de mult în România, însă acolo conform legilor țerei, moștenirea nu se poate lăsa instituțiilor străine. Guvernul grecesc a protestat în contra aplicării acestei legi.

„Asupra acesteia autoritățile românesce au declarat, că sunt gata a supune cestiunea tribunalelor locale. Acesta totuși n'a fost pe placul guvernului grecesc și el a făcut o propunere ca să se defere lucrurile la un arbitragiu; propunerea n'a fost primită și acum guvernul grecesc a rechemat pe reprezentantul său din București.

Este caracteristic pentru întregul incident, că ministrul Rusiei la București a fost însărcinat cu protecțiunea supușilor greci din România.

Este greu a admite acum, când regele George s'a reintors la Atena, că dl Tricupis să fie culpabil unui *coup de tête* însă faptul rechemării represen-

tantului grec de la București trebuie să fie privit ca rezultatul unui demers premeditat de a da o rea turnură afacerii.

Grecii pot să ia un ton superior către Bulgaria, fiind-că se scie la Atena, că dl Stambulov va face tot ca să înlăture dificultățile cu guvernele străine și dacă ministerul grecesc de externe va obține o satisfacțiune, acesta se va datori pozițiunii deficiente, în care se află principatul bulgar în situațiunea de față; cu România este cu totul deosebit lucru și opiniunea aici (la Viena) este că rechemarea reprezentantului grecesc nu e în măsură d'a intimida guvernul român.

Se dice în unele cercuri aici, că demersul a fost inspirat din St. Petersburg și cu toate, că asta poate fi numai o coniectură, modul în care însă Tricupis a procedat în această împrejurare mirasă într-o câțva cu metodele, pe care domnul Șişkin le patronază.

Este adevărat, că situațiunea interioară a Greciei este cât se poate de nesatisfăcătoare și că d-lui Tricupis și colegilor sei poate să li se pară cuviincios d'a face o diversiune în opiniunea publică a lor.

Guvernul român a fost luat prin surprindere. O notă amenințătoare a Greciei nu putea să înspăimânteze pe nimeni și măsura, pe care dl Tricupis a găsit de cuviință să o ia, nu produce în sine nici o alarmă.

Cronică.

Zaran, în Octombrie 1892.

(Reuniunea istorică și arheologică din comitatul Hunedorei)

Comitatul Hunedorei figura în mapa culturală a Ardélului ca un punct întunecos deși Grădiștea dela pôlele Retezatului, mărturisese cultura, ce o dădă înflorire în capitala Daciei, aflătoare în acest comitat. Dar Dacia și capitala sa Ulpia Traiană for țărâța nordică a imperiului roman. deja înainte de ași trage Aurelian legiunile sale, devenise mărul pentru care se certau popoarele mărginașe. Se ivi apoi emigrațiunea popoarelor. Cu câtă furie se repeziră acestea asupra monumentelor culturii romane. Tînta și-au ajuns-o. Dovadă ruinele împrăsciate cari sunt tot-atâtea urme de palate, amfiteatre, temple etc., din cari respiră mărirea trecutului.

Șir întreg de popoare se perondăză prin luncile, văile, colinele și câmpiile Daciei. Domni străini cu legi străine striviră pe băștinașii tupilați; astfel nu i mirare, întunecul proverbial coplesii lumina culturii clasice. A trebuit să treacă peste 1000 de ani, până-când preste numeroase fragmente de popoare dismembrate și împărchiate s'a închiegat domnia ungrăscă, care în multe privințe voinde să imiteze pe cea română și-a propus să desmorminteze raclele culturale de însemnătate istorică și să le readucă la viață. Această problemă și o va fi propus și reuniunea istorică și arheologică din comitatul Hunedorei. Rezolvirea barem în parte a acestei probleme atîrnă dela munca serioasă, obiectivitatea și desbrăcarea șovinismului modern.

În ședința anuală din Septembrie a. c., asupra dișei reuniuni, ținută în Brad s'au prezentat publicului ospitant câteva fragmente arheologice și unele disertațiuni

Din frangmentele unor roți desgropate în revirul minelor de aur din Ruda, inginerul Vanc a reconstruit rōta folosită la apaductele, cu cari romanii estrăgeau apa din minele lor, de ar fi fost aceea ori-cât de afunde. În raport direct cu afundimea creștea și numărul rōtelor puse în lucrare. Aplicarea lor nu este încă deplin cunoscută; dar da construcția tehnică, deore-ce asemeni rōte s'au mai descoperit și în Roșiă montană — în apropierea tablelor cerate — precum și în Spania. Din construcția lor tehnică inginerul conchide la perfecțiunea tehnicii romane; ér arheologul istoric se întărește în convingerea, că Dacia a fost în aievea în același timp stăpănită de aceieși stăpâni cu Spania — adică de romani — singurul popor, căruia i-s'a închinat întreg teritoriul dintre Oceanul Atlantic și Eufrat. Vede-se și aceea, că românii cu instrumente de aceeși perfecțiune au exploatat minele lor. Aceeși perfecțiune presupune pretutindeni un popor de aceeși cultură. Se pare deci aproape riscat a mai stăruir pelângă hipotesa, că în Dacia nu s'ar fi înrădăcinat cultura romană, după-cum susțin roeslerienii et hunfalvienii. —

Membrul Téglos, prin disertația sa, cetită de m. Mailand, dovedi, că regiunea Crișului alb, a avut pentru exploatarea minelor o însemnătate aproape așa de mare ca ceea a Ampoiului, cu Abrudul, Roșiă și Zlatna și că Baia de Criș a fost sediul unui supraefectus alminelor acestui ținut. Credem acesta. Dealtcum Baia de Criș până la era lui Tisza a fost centrul românilor de pe țărmurii Crișului Alb, din Zaranul de odinioară și era centrul comitatului Zaran. Desigur și a avut însemnătatea sa și mai înainte. căci era centrul comunelor, cari se ocupau cu exploatarea minelor.

„Dacă la sufletul nostru nu e ordine, atunci va fi și mai rău. Noi ne-am socotit — deci se mergem.

II.

Ielisei își înduplecă soțul de călătorie. Iefim cugetă și cugetă, dimineța veni el la Ielisei.

„Să mergem”, dișe el. „Ai totă dreptatea. Voia lui Dumnezeu atât preste mōrte cât și preste viață. Pe cât ne ajung puterile trebuie se mergem.”

În decurs de o săptămână s'au gătat de drum.

Tarassits avea bani acasă. El își luă pentru călătorie o sută nouă-deci de ruble, ér două snte le lăsa bătrânei acasă.

Și Ielisei se găta de drum. Dece stupi i-a dat vecinului pentru șapte-deci de ruble, ér trei-deci de ruble le a scormonit de prin casă: Bătrâna îi dase ultimele parale, ce le-a fost adunat pentru înmormântare, și nora i-a dat ce a avut.

Tōte lucrurile Iefim Tarassits le a încredințat fiului seu celui mai bătrân: unde și cât fēn trebuie să se adune, unde să se ducă gunoiul, cum să se gate casa și cum să se copere. Fie-care lucru l'a judecat, și tot a spus, ce are să se facă.

Ielisei a spus numai bătrânei, ca să se îngrijescă de stupi. Despre celelalte lucruri nici nu a amintit: ea însăși va vedea, cum și ce este de făcut.

S'au făcut la plăcinte, s'au cusut străiți (sac), a tăiat obiele din pânză nouă, ei se încălțau cu păuci țărănesce noi, și au luat și o păreche de cisme

pentru rezervă și plecară. Ai lor îi petrecură până la un loc, apoi se despărțiră.

Ielisei era voios; după ce a vădut, că a eșit din sat și-a uitat de tōte grijile. El se cugeta numai la aceea, cum să se pōrte cu soții de călătorie, să le vorbescă de bine, ca să ajungă în pace și bună înțelegere la locul destinat, și să se reintōrcă voioși și mângăiați acasă. El sau dișe încet pe cale o rugăciune sau cetia ceva din viața sântilor. De se întâlnia pe cale cu vre-un om, sau de se odichnia preste nōpte la cine-va — cu toți el se purta cum se lōte de omenesc. El merge — și se bucură. De una Ielisei nu se pōte lipsi: el numai voia să strănute, de aceea și a uitat el dosa acasă. Pe cale primi el puțin tăbac (tăbac de tras pe nas) de cinst; din când în când rămânea el de soții lui de călătorie înapoi ca să nu-i seducă la păcat, și trăgia la tăbac.

Și Iefim Tarassits merge bine, el nu face nici un rău, și nici nu vorbește de rău; însă îi lipsese ușurința sufletului (era slab de inger cum dișe poporul) Grijă despre lucrurile de acasă nu îi eșia din cap. Totdeauna cugeta el că ce se întâmplă pe acasă, nu cumva a uitat ceva de a spune ficiorului, și că ore face ficiorul lui tot ce i-a spus el. Dacă vede pe cineva, că pune cartofi, sau cară gunoiu, totdeauna cugeta la casă și la ficior. Ii vine să se întōrcă înapoi — bucuos ar fi și făcut-o, de nu era și altul să-l indemne la mers

Pe lângă cestiunile arheologice s'au ascultat și nise disertațiuni istorico-patriotice.

Locul prim între aceste îl ocupă cuvântul de deschidere al presidului gr. Kuun Géza. Se reasumară fazele istorice ale fostului comitat Zarand — distribuit între comitatele Arad și Huniedóra și se înșirară unele m. mente mai marcante. Disertantele aminti toți comiții acestui comitat Durere! se vede, că într'adins a lăsat neamintiți pe cei de naționalitate română! Eruditul conte făcea un serviciu deosebit istoriei, dacă nu considera naționalitatea nimănui, ci reda întreg șirul bărbaților, cărora li s'a concretizat conducerea afacerilor publice a acestui comitat. Intrelăsând pe cei de naționalitate română, învățatul apărură neobiectiv și stărnind oarecare indignațiune în ospitanții români, cari prin participarea lor la această ședință cu caracter științific au dat dovadă, că știu aplecia știința și cultura și sunt lipsiți de orice preocupățiune, când este vorba de răspândirea luminei celei adevărate.

Este în firea românului indolența: dar el scie să îmbrățișeze, cu totă căldura, adevărata cultură și să se jertfescă pentru ea. Numeroasele instituțiuni culturale ce le ridicară românii în ultimii 40 de ani pe lângă toate sarcinile ce i apasă atât de cumplit, ne sunt vii dovezi. Dar se indignază, când observă, că și istorici moderni se încumetă a tracta cestiunea română cu ușurința modelului lor Anonymus, Thuroczy, Bonfinius etc. Las, că răpit a întunecul trecutului și lipsa de scriitori nepreocupați destui bărbați, cari, deși fuseseră români, au fost fala Ungariei, de ce se ni se mai răpescă și amintirea acelor, de cari cu toții ne aducem aminte? Românii zarandeni au uitat multe în timpurile din urmă.

Drept aceea ar fi păcat a mai uita și pre demnii lor redescoperitori: Ionescu, Pipos, Frâncu și Hodoș fostii comiți ai zarandului, deorece fiind aceștia cărmuitorii Zarandenilor, au arătat fraților lor, că prin știință și muncă neobosită și românul poate ajunge în fruntea afacerilor publice și — astfel au deșteptat în români dorul de a se cultiva. De ce n'a contribuit și amintitul conte la acesta?!

Deosebită în felul său a fost și îndrumarea deputatului Zarandului dela 1841.

Invențioase concluziuni a tras (de p'eri!) disertantele Kuun Robert. Dovedi (!) pe baza nomenclaturii (!) și a spiritului unei adunări electorale dela 1841, că ungurii sunt bastinașii (!) Zarandului, că zarandenii (magiari) deja atunci cereau ca dieta țerei să introducă căsătoria civilă și se magiariseze pe conlocuitorii lor români. Cel ce scie însă cum puternicele și botăză comunele după plac, nu se va încumeta a concluda ceva serios din nomenclatura comunelor din regiunile lipsite de poporațiune magiară. În ce privește părțile zarandene nomenclatura comunelor, ba chiar și a singuraticelor locuri din comune, ar desmînți pe disertante.

Ce bine ar fi dacă starea excepțională din Zarand ar înceta odată și s'ar da ocaziune și românilor a se aduna în despărțământul Asociațiunii trans. pentru a desbata baremi asupra unor cestiuni culturale de interes vital. Avem lipsă de întruniri. Prosperarea de a conserva instituțiunile create pretinde a pune umăr la umăr.

Mult me tem, că prin concluziuni de felul celor ale lui K. R., întunecul huniedeorean se va lăți și asupra părților zarandene! Îndrumarea deputatului etc. merită să fie primită din partea românilor cu dispreț, cu care ungurii întimpinără pe cea a lui B. L. despre biserica Turdașului, poate, că din cauza unor laude danaice, exprimate românilor. Românii însă au dovedit și de astădată, că sunt element de ordine și că știu ignora injuriile.

Posiția geografică favorizează reuniunea arheologică din ctul Huniedóra. Desgropând monumentele culturale romane și oferindu-le scrutațiilor obiectivi, va promova istoriografia. Astfel va contribui și la delăturarea întunecului proverbial din comitat. Huniedóra și va răspândi lumina, adevărata basă a progresului. Progresând pe calea acestei reuniuni și va împlini misiunea sa științifică și patriotică — accentuată de presidele — și va merita spriginul tuturor cetățenilor fără considerare de naționalitate.

P. O.

Nr. 106/1892.

Cerculariun

cătră de p'ărțemintele și membrii reuniunii învățătorilor români gr. or. din diecesa Caransebeșului.

Reuniunea noastră a învățătorilor români gr. or. dela școlile confesionale din diecesa Caransebeșului conform statutelor sale aprobate, în tot anul își ține adunarea sa generală ambulantă pe teritoriul diecesei Caransebeșului.

Prin concludul sub Nr. 16 din protocolul adunării generale u'time, ținute anul trecut în Biserica-Ală, adunarea generală din acest an a fost designată a se ține, ăr comitetul reuniunii a și con-

vocat'o — conform §. 17 din statute, — pe ziua de 15/27 și 16/28 August a. c. în opidul Ciacova.

Despre ținerea adunării conform §. 42 din statute s'a încunoscintat cu datul 16/28 Iuliu a. c. sub Nr. 37 respectiva auctoritate politică, adică oficiul protopretorial din Ciacova, onorata antistie comunală de acolo, venerabilul consistoriu diecesan. De asemenea s'a încunoscintat conform §. 18 inspectoratul scolaru regesc, fiind deodată și invitate aceste oficii publice a lua parte la adunare.

Nota reuniunii noastre mai sus citată ni s'a înăpoiă din partea protopretorului din Ciacova cu datul 30 Iuliu a. c. sub Nr. 4284 pe lângă îndegărea de a o redacta în limba statului în limba magiară.

Intervenind necesitatea de a se schimba terminul adunării deja convocate, comitetul în interesul reuniunii a trebuit și a și convocat a doua oră adunarea pe 29 și 30 August (10 și 11 Septembrie) făcându-se de nou însinuările prescise și invitările la susnumitele auctorități politice și scolare în limba oficială a reuniunii.

Din partea oficiului protopretorial din Ciacova ni s'a rescris ărăși, că însinuarea adunării se o facem în limba magiară. Rescriptul aceluiași oficiu comitetul reuniunii l'a transpus ca și pe cel dintăiu venerabilului consistoriu diecesan cu rugarea de a mijloci avisarea despre ținerea adunării în modul cum va crede de trebuință, ca ținerea aceleia să nu fie eventual împedecată, de unde ni s'a rescris, că reuniunea satisfăcând dispozițiunilor din statute, nu este nici îndatorată, nici îndreptătită de a se abate dela dreptul de folosire a limbei românesce garantat prin §. 6 al art. de lege XLIV din 1868.

În ziua de 29 August st. v. a. c. ziua adunării generale, adunându-se în Ciacova un număr mare de mebrii învățători din toate părțile diecesei precum și alții mulți participanți, după sânta liturgie și a chemării duhului sfânt, toți participanții s'au întrunit în sala destinată pentru ținerea adunării și conform programei publicate, având a se deschide adunarea, președintele reuniunii, dl Ștefan Velovan, încungiurat de întreg biuroul reuniunii și în prezența reprezentantului consistorial diecesan, a asessorului consistorial Iuon Iuonăș, rostî primele cuvinte: „Onorată adunare generală“, după cari protopretorele cercului Ciacova, a oprit și la moment a disolvat adunarea cu asistintă numeroasă de gendarmi și în aușul mulțimei prezente cu cuvintele: „Nem teljesítették kívánságomat, tehát törvénytelenül jártak el és azért a gyűlés megtagadta nem engedem és feloszlatom“. (Nu s'a satisfăcut dorinței mele, de aceea urmându-se în contralegii, nu permit ținerea adunării și o disolv).

Aceste cuvinte de oprire și de disolvare a adunării, președintele împărțindu-le adunării, a fost întrerupt în vorbire decătră protopretor cu amenințarea, că va interveni iumediă cu brachiul.

În urmarea acestei amenințări, președintele declară, că reuniunea nu urmăresce scopuri politice ci culturale, nu renunță la drepturile sale statutare, spriginete de lege, cedeză însă brachiului și invită numeroșii mebrii a observa liniscea și a dovedi, că sunt element de ordine, cultură și civilisștiune însinuând protect contra acestui act violent declară adunarea de închisă, ăr mebrii parăsesc sala în ordine esemplară.

Actul de oprire și de disolvare s'a sêvêșit în modul cel mai brutal, comandându-se gendarmilor iu frunte cu un ofier, a umplea puscile, a amenința mulțimea cu brachiul, dacă nu va părăsi sala îndecurs de cinci minute, ba chiar a se depărta și din piēja publică.

Concertul dat în favorul fondului reuniunii precum și prânșul comun al învățătorilor s'au putut ține numai în prezența terorizătoare a protopretorului și a gendarmilor armați, cari ziua năptea au patrolat înaintea ferestrelor și la ușa salei adunării.

În contra acestui act de violență, comitetul reuniunii în ședința sa din 30 August a. c. a decis și a și însinuat protest prin fiscul reuniunii dl Coriolan Bredicean, avocat în Logoj, cerând asigurarea dreptului de folosire a limbei românesce în toate afacerile reuniunii și tragerea la răspundere a numitului protopretore pentru violarea legii

Tot așa s'a făcut arătare V. Consistoriu diecesan despre oprirea și disolvarea adunării, rugând a lua sub scutul seu reuniunea și ai asecura dreptul de folosire a limbei sale oficiale și totdeodată a face pașii de lipsă la locurile competente contra procedurii arbitrarie a desnumitului protopretor.

Pe când cu părere de rău aducem această la cunoscintă onoratelor despărțeminte și a tuturor membrilor reuniunii, conform concludului luat în ședința comitetului ținută în Ciacova la 30 August a. c. sub Nr. 3 prot. deodată se dă în cunoscintă și aceea, că comitetul reuniunii, considerând starea materială a învățătorilor și spesele, ce le au avut la adunarea, ce fu oprită a decis a nu se mai convoca pentru anul acesta o altă adunare, ci biuroul

și comitetul central de până aci dimpreună cu funcționarii despărțemintelor aleși pe anul 1891/2 să funcționeze până la procsima adunare generală.

Drept aceea se îndrumă onoratele despărțeminte a-și ține adunările prescise în statute după usul de până aci, ăr P. T. domni mebrii se îndatoréză a lua parte la acelea, desvôltând activitate bărbătescă și dêmă de chemarea noastră învățătorescă în cele ce prescrie § 36 din statute, având în vedere în același timp și cele publicate în cerculariul nostru din 10 Novembre de sub Nr. 121 ex 1891. Mai în special se îndatoréză mebrii învățători a-și plăti tacsele lor curente și restante ori prin casarii despărțemintelor ori directe la casa centrală a reuniunii și astfel a-și împlini datorința, din care isvoresce și dreptul pentru fiecare membru de a fi părtaş la folosele adunărilor reuniunii precum și la ajutorarea, ce în mai multe casuri a dovedit reuniunea față de mebrii învățători neputincioși, față de vêduvele și orfanii acelor.

Din ședința comitetului reuniunii învățătorilor ținute în Ciacova la 30 August 1892 st. c.

Ștefan Velovan,
președintele reuniunii.

Ioan Marcu,
primul notar al reun.

Varietăți.

* (Lista viriliștilor). Vice-comitele comitatului Sibiu face cunoscut, că numele viriliștilor pentru anul 1893 este indus în o listă, care se poate vedea în casa comitatului și eventualele reclamațiuni se pot face la comisiunea de verificare până la 5 Novembre a. c.

* (Himen.) Dl David Pop și-a încredințat de viitoare soție pe d-șora Efr. Fenech.

* (Distincțiune.) Maj. Sa sultanul a binevoit a acorda, dlui Alecsandru Marghiloman, ministrul de justiție român, marele cordon al ordinului „Medgidie“.

Dl Moruzzi, consulul român de la Rusciuk, a fost făcut comandor al aceluiași ordin.

* (Căsătoriiile în România) S'a aprobat de cătră M. S. regele regulamentul modificator relativ la căsătoriile ofierilor. Iată câteva din modificările principale: Sublocotenenții și locotenenții vor putea să se căsătorească numai cu o dotă de 60,000 lei în bani, adică 3,000 venit pe an, ăr pentru căpitani dota se va mărgini la jumătatea acestui venit. Medicii și farmaciștii sunt scutiți de această condiție pentru motivul că, afară de lăfă, mai au și clientelă. Sub nici un cuvânt ofierii nu pot face cereri de dispensă. Acei cari contravin acestei dispozițiuni vor fi pedepsiți.

* (Gazetărie vieneză) Gazeta nemțescă „Vorwärts“ scrie în unul din numerele-i din urmă un articol asupra impositelor, pe care cea mai parte a gazetelor vieneze le percepe de la diferite instituții și întreprinderi particulare.

„Fie-care întreprindere, — ăce nimitul ăiar, — trebuie să plătescă, ca să nu fie discreditată. Nimic fără tribut, sau cum se numește într'un termen mai eufonic „pașalii“ (Cheltueli de cancelarie). Astfel: Calea ferată transversală din Galiția a dat ăiarelor 100.000 de fiorini. Tot atăta a dat fabricantul Lovey. Banca englesescă plătește pe an 2650 fl.; Creditanstalt 3110 fl.; Cassa Rothschild 4000 fl.; Banca austro-ungară 1300 fl.; Cassa de economii din Wiena 900 fl.; Societatea vâpôrelor pe Dunăre 3000 fl.; Calea ferată de stat 4350 fl.; Calea ferată de sud (Südbahn) 3000 fl.; Societatea Tramwayului 2000 fl.; Societatea pentru iluminăția cu gas 2400 fl. C'un cuvânt, ăiarele iau de la fie-care dintre aceia, cari fac afaceri mai mari, o dare“.

Mulțamită publică.

Corpul învățătoresc dela școla gr. or. din Tilișca aduce mulțamirile cele mai căldurose atât tinerimei inteligente din Seliște și giur pentru fapta-i nobilă, aranjând în 3 August v. a. c. o producțiune musicală teatrală în favorul școlei noastre, în urma căreia a rezultat un venit curat de 122 fl. 43 cr. cât și on. comitet parochial din Seliște, care vêdend trista stare materială, în care se află școla din Tilișca, la stăruințele mult stimatului domn Dr. Liviu Bran de Leméni, ca președinte — a renunțat la 1/4 parte din venitul curat, care era să fie destinat bibliotecii scolare de acolo.

Tilișca în 30 Septembrie 1892

în numele corpului învățătoresc.

Ioan Bratu,
învățător.

Loterie.

Sâmbătă, în 22 Octobru, 1892.

Timișoara:	29	15	84	47	19
Viena:	46	71	4	50	34

Nr. 6505 Plen. [208] 1—3

CONCURS.

Pentru conferirea stipendiilor și ajutoarelor, ce vin a se vota pe anul 1893 din fundațiunea „Andronic“

a) pentru învățacei de ori-ce meserie;

b) pentru sodali, cari s'au eliberat în decursul anului 1892 și

c) pentru sodali, cari petrecând cel puțin 6 ani consecutivi la meseria lor, au dat dovezi despre dexteritatea și hărnicia lor pentru a deveni măestri, prin acesta se escrie concurs până în 31 Decembre 1892 stil. vechiu, pe lângă următoarele condițiuni:

Toți, cari voesc a concura la stipendii și ajutoare au să producă în general.

1. Carte de botez.

2. Atestat comunal despre averea proprie și a părinților.

3. Atestat familiar dela parochul locului despre familia părinților concurentului și fiind și acesta căsătorit și despre familia dînsului; în atestat avînd să se cuprindă și arătarea, că în familie câți copii sunt minoreni, câți frecventază școala și câți se mai află la vr'o meserie.

Afară de recerînțele generale, au se mai arete în special:

I. Învățaceii.

a) că au implinit anul al 12-lea al etății;

b) că au cercetat cu succes bun cel puțin școala poporală;

c) că au încheiat contract cu măestrul, și că contractul s'a înregistrat în condica autorității industriale (la protopretore ori magistrat), avînd al alătura la concurs în original sau în copie autentică.

II. Sodalii.

a) că au terminat periodul de învățătură în decursul anului 1892, ceea ce vor dovedi prin atestatul autorității industriale (§. 67 art. de lege XVII din 1884);

b) că au purtare bună și fac sporiu mulțamitoriu în meserie și acesta o vor dovedi prin atestatul măestrului, eventual cu cartea de lucru;

c) să arete prin atestat dela măestrul ce cunoscînțe de limbi mai au.

d) aparținînd eventual ca membri la vr'o reuniune de meseriași, să o dovedescă acesta cu atestatul dela reuniune.

III. Sodalii, ce sunt în condițiuni a deveni măestri.

a) să aibă certificatul de măestrul;

b) să fie lucrat cel puțin 6 ani consecutivi ca calfe, ceea ce o vor dovedi cu atestatele dela măestrului, la care au lucrat, eventual cu cartea de lucru;

c) în cerere să arete anume, unde voesc a se așeza ca măestrii, ce fel de mijloce în bani mai au pentru a-și începe meseria pe socotela lor, apoi să producă și alte documente recomandătoare.

Dela toți concurenții de ori-ce categorii se recere, ca cererile să fie scrise și subscrise cu mâna lor pro-

prie și adresate consistoriului archidieceșan gr. or. în Sibiu, să le înainteze aici cel mai târziu până la 31 Decembre 1892 st. v.

Sibiu, din ședința plenară a consistoriului archidieceșan, ținută la 5 Octombrie, 1892.

Consistoriul archidieceșan.

Nr. 267. [202] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului învățătoresc la școala poporală gr. or. rom. din Zlatna, protopresbiteratul Abrudului, se escrie concurs cu terminul de 25 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

a) salariu anual de 200 fl. plăti-bili în rate lunare decursive;

b) cuartir natural în edificiul școlei; și

c) lemnele trebuincioase pentru încălzit.

Reflectanții au a-și trimite concursurile lor înscrise conform legilor din vigore la subscrișul oficiu protopresbiteral până la terminul susindicat. În conțelegere cu respectivul comitet parochial.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Abrudului.

Abrud, în 14 Septembrie, 1892.

Dionisiu Adamoviciu,
adm. protopresbiteral

Nr. 205. [204] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch din parochia de clasa a treia Homorod-Suseni tractul protopresbit. Geoagiu II în legătură cu decisiunea Veneratului Consistoriu de dto 13 August 1891 Nr. 4837 B. se escrie prin acesta a treia oră concurs, cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Venitul împreunat cu acest post e de 301 fl. 02 cr.

Reflectanții la acest post sunt poștiți a-și asterne cererile, înscrise după normele din vigore, la acest oficiu protopresbiteral în terminul mai sus indicat.

Săcărâmb, 5 August, 1892.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Geoagiu II, în conțelegere cu respectivul comitet parochial.

Sabin Piso,
protopresbiter.

Nr. 404. [203] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor în vîțătoresci din comunele mai jos însemnate din protopresbiteratul tractului Hațegului, se escrie concurs cu terminul până la 20 Octombrie 1892.

1. Livezeni, cu salariu anual de 300 fl., cuartir în edificiul școlei, grădina de legume și lemne pentru încălzit.

2. Valea Sângiorgiului, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne.

3. Grid, cu salariu anual 120 fl., cuartir și lemne.

Doritorii de a ocupa una din acestea stațiuni au a-și asternă cererea lor în terminul prenotat înscrise în

sensul legii la subscrișul oficiu protopresbiteral.

Oficiul protopresbiteral greco-orient. al tractului Hațegului, în conțelegere cu comitetele parochiale respective.

Petroșeni, la 28 Septembrie, 1892

Avram Stanca, adm. protopresb.

Nr. 762. [207] 2—3

EDICT.

George Rusu gr. or. din Purcăreni, carele de 17 ani a părăsit cu necredință pe legiuita sa soție Maria Bogdan gr. or. din Zizin, fără de a se sci locul ubicațiunei lui, se citază prin acesta, ca în sensul ordinațiunei Veneratului Consistoriu archidieceșan dto 31 Decembre 1891 Nr. 7805 B. în termin de șase luni dela prima publicare a acestui edict în „Telegraful

Român“ să se prezenteze la subsemnatul oficiu protopresbiteral, căci la dincontră și în absența lui se va pertracta și decide procesul matrimonial intentat contra lui din partea soției sale.

Brașov, 2 Octombrie, 1892.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Brașovului.

Ioan Petric, protopresbiter.

5 până la 10 fl.

câștig sigur la di. fără capital și risc, oferim noi fie-căruia, care voesc să se ocupe cu vinderea de losuri și hârtii de stat legal permise. Oferte sub „Lose“ la Espd. de anonc **I. Danneberg.** Viena, I, Kumpfgasse 7. (205) 2—6

TIPOGRAFIA ARCHIDIECESANĂ în SIBIU.

A eșit de sub presă:

[199] 3

CALENDARIU

pe anul comun dela Christos 1893.

Anul al patruzeci și doilea.

Prețul unui esemplariu legat **30 cr.**, pentru vîndători nelegat **23 cr.** v. a. și legat **25 cr.** v. a.

CUPRINSUL:

Cronologie. — Calendariul (julian și gregorian, cu însemnarea esactă a Evangeliilor și glaurilor de peste an). — Pătrarele lunilor. — Genealogia casei domitoare austriace. — Regenții europeni. — Serviciul postal și telegrafic. — Conspectul săptămînilor. — Tacsă de timbru pentru polițe și documente. — Tabela pentru computarea intereselor.

Șematismul

bisericeii ortodoxe orientale române din Ungaria și Transilvania, cuprîndînd și pe protopresbiterii, administratorii protopresbiterali, parochii și învățătorii cu comunele bisericesci din archidieceșă după noua arondare a protopresbiteratelor.

Ierarhii metropolielor învecinate din Austro-Ungaria.

Evidență pentru oficiile parochiale și protopresbiterale. — Judele Chețan din Sucita. (Schită din istoria criminală de Nicolau I v a n.) — Poesii. — Anecdote.

Însemnarea tîrgurilor. — Anunțe.

Administrațiunea tipografiei archidieceșane în Sibiu.

Extract de Cognac-Quint.

Marca de scutire pentru
Extract de Cognac-Quint.

Spre a produce imediat un cognac escelent, sîntos și substanțial, care nu se pôte deosebi de cognacul veritabil francez, recomand această specialitate **probată.**

Prețul pentru 1 chg. (de ajuns la 100 litri cognac) fl. 16 v. a., receptul se alătură gratuit. Eu garantez pentru cel mai succes și fabricat sîntos

Cruțare de spirt

es face prin neîntrecuta mea **esență de întărit** vinarsul. Acesta dă beuturi un gust plăcut și pîcant și se află numai la mine de vîndare.

Prețul **3 fl. 50 cr.** pro chg. (la 600—1000 litri inclusive mandatul de instrucțiune.)

Afară de aceste specialități oferez tot felul de esențe pentru fabricarea de **rum, rachiu de prune, trevere, amar** și a tuturor **licorurilor spirituoșelor** fine esistente, **de oțet și oțet de vin** de o calitate neîntrecută. Recepte se alătură gratis la pachete.

Lista prețurilor franco.

Pentru fabricate sîntose se garantéză.

Karl Philipp Pollak,

fabrică de specialități de esențe în Praga.

Representanți soliști se caută.

[107] 12—50

A lui KATHREINER

Surogat (zlat) de cafeea neîntrecut.

[198] 4—13

Surogat
de
cafeea
Kneipp

Se află în tot locul.

Veritabil
numai cu
acesta
marcă.
Se atrage
atențiunea
asupra
imitărilor.

